

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 812

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 4 decembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE				
779.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Diplomatic</i> în grad de <i>Mare Ofițer</i>	2	măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	6–9
780.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i> în grad de <i>Ofițer</i>	2	Decizia nr. 794 din 27 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	10–12
781.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Cavaler</i>	3	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
782.	— Decret privind conferirea unor decorații	3	1.152. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății.....	13–14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 777 din 25 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor	4–5	1.153. — Hotărâre privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX—10 Parta, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și AuDAX Resources Ltd.	15	
Decizia nr. 779 din 25 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele				

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Meritul Diplomatic*
în grad de *Mare Ofițer***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 7 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe,

în semn de apreciere pentru sprijinul acordat, în calitate de coordonator al Președinției cipriote a Consiliului Uniunii Europene, în direcția atingerii obiectivelor de pe agenda europeană a țării noastre, pentru eforturile depuse în vederea consolidării cooperării dintre România și Republica Cipru,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Diplomatic* în grad de *Mare Ofițer* domnului Andreas D. Mavroyiannis, ministru adjunct pentru afaceri europene pe lângă Președintele Republicii Cipru.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 29 noiembrie 2012.
Nr. 779.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios*
în grad de *Ofițer***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere pentru eforturile de durată depuse în vederea păstrării identității culturale românești și a strângerii legăturilor dintre cetățenii germani originari din România, pentru promovarea schimburilor culturale româno-germane și îmbunătățirea imaginii țării noastre peste hotare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Ofițer* domnului Lucian Glass, președinte al Ligii Asociațiilor Românilor din Germania.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 29 noiembrie 2012.
Nr. 780.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere pentru rezultatele remarcabile obținute de-a lungul întregii sale cariere în slujba statului român, contribuind, pe această cale, la atingerea obiectivelor de politică externă ale țării noastre, la desfășurarea în condiții optime a reformării instituțiilor cu atribuții în domeniul siguranței naționale, precum și la sporirea capacității de reacție în cadrul comunității informative naționale și euroatlantice,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler* domnului Teodor Viorel Meleşcanu, director al Serviciului de Informații Externe.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 29 noiembrie 2012.
Nr. 781.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A, ale art. 8 lit. A și B și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Informații Externe,

în semn de înaltă apreciere pentru devotamentul și profesionalismul puse în slujba intereselor României, contribuind, pe această cale, la îndeplinirea misiunilor asumate în cadrul comunității informative naționale și euroatlantice,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 1* la prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 2* la prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru civili, persoanei prevăzute în anexa nr. 3* la prezentul decret.

Art. 4. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 4* la prezentul decret.

Art. 5. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 5* la prezentul decret.

Art. 6. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 6* la prezentul decret.

Art. 7. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 7* la prezentul decret.

Art. 8. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 8* la prezentul decret.

Art. 9. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 9* la prezentul decret.

Art. 10. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 10* la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 29 noiembrie 2012.
Nr. 782.

* Anexele nr. 1—10 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 777**

din 25 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, excepție ridicată de Laura Manea în Dosarul nr. 3.779/62/2011 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 592D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 417/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.779/62/2011, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor.**

Excepția a fost ridicată de Laura Manea cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate, care stabilesc o scădere a cuantumului indemnizațiilor pentru creșterea copiilor acordate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 persoanelor care au născut până la data de 31 decembrie 2010 inclusiv, precum și celor care au adoptat

copilul, cărora li s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care aveau copilul în plasament, în plasament în regim de urgență, ori care au fost sau urmau să fie numite tutore până la această dată, sunt retroactive, afectând drepturi stabilite în temeiul unei reglementări anterioare. De asemenea, consideră că este încălcat și dreptul de proprietate, întrucât, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, drepturile salariale sunt protejate ca „bunuri” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Or, „indemnizațiile pentru creșterea copilului sunt asimilate acestora, fiind drepturi legal câștigate în virtutea contribuțiilor plătite de părinți în stagiul de cotizare stabilit de lege”.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că prevederile de lege criticate sunt contrare dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 765/2011, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora: „*Pentru persoanele prevăzute la alin. (1),*

indemnizația pentru creșterea copilului se acordă în cuantum de 75% din media veniturilor nete lunare realizate în ultimele 12 luni anterioare nașterii copilului sau, după caz, anterioare adopției, încredințării în vederea adopției, stabilirii măsurii plasamentului ori a plasamentului în regim de urgență sau a instituirii tutelei, dar nu mai puțin de 1,2 ISR și nu mai mult de 6,8 ISR.”

Autorul excepției consideră că acest text de lege contravine următoarelor prevederi ale Constituției: art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile și art. 20 prin raportare la dispozițiile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate prin prisma unor critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, Curtea a constatat că „niciunul dintre destinatarii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 nu beneficiază la momentul intrării în vigoare a acestui act normativ de dreptul la concediu și indemnizația pentru creșterea copilului, calitatea de beneficiar al acestor drepturi fiind condiționată de nașterea unui copil și de dobândirea drepturilor părintești ulterior acestui moment. Prin urmare, nu se poate vorbi de afectarea unui drept de natură patrimonială aflat deja în patrimoniul persoanelor amintite”.

Ulterior, prin Decizia nr. 417 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 26 iulie 2012, Curtea a examinat și criticile formulate din prisma încălcării drepturilor persoanelor care dobândiseră indemnizația pentru creșterea copiilor anterior intrării în vigoare a Ordonanței de

urgență a Guvernului nr. 111/2010, aspect ce nu făcuse obiectul criticii în Decizia nr. 765/2011.

În acest sens, nuanțând cele reținute prin decizia inițială, Curtea a reținut că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu reprezintă un drept prevăzut în Legea fundamentală, precum și faptul că acordarea sa este supusă condiției ca statul să dispună de resursele financiare pentru a putea acorda și alte drepturi de asigurări sociale față de cele pe care Constituția le nominalizează în mod expres. Curtea a reținut că dreptul în discuție, chiar dacă poate fi încadrat, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestuia pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

Astfel, Curtea a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a arătat că dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează obținerea dreptului de proprietate într-un anumit cuantum nici măcar în situația când aceste drepturi sunt obținute în temeiul plății unei contribuții anterioare la fondurile de asigurări sociale. (Hotărârea din 30 martie 2005 — paragraful 39, pronunțată în Cauza *Kjartan Ásmundsson contra Islandei*).

De asemenea, prin Decizia nr. 417/2012, Curtea Constituțională a constatat că prevederile de lege criticate, conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, afectează indemnizația pentru creșterea copiilor doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acesteia și nu se răsfrâng asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării lor în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția Deciziei nr. 417/2012 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, excepție ridicată de Laura Manea în Dosarul nr. 3.779/62/2011 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 779

din 25 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 7.481/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 865D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 880D/2012 și nr. 881D/2012, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 7.447/40/2011 și nr. 7.480/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă, precum și în dosarele Curții Constituționale nr. 877D/2012 și nr. 878D/2012, ce au ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 6.545/40/2011 și nr. 4.827/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În continuare, președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 993D/2012, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Loreta Beatris Andriescu, Titina Baciu, Elena Magdalena Bârsan, Margareta Cărare, Cornelia Smărăndița Chirilă, Mirela Coman, Elena Crangă, Violeta David, Dana Cătălina Diaconu, Lica Ene, Mihaela Grosu, Maricica Iordache, Cristina Mihăilă, Elena Pălăduță, Adriana Rusu, Crisina Ștraub, Melania Zaharia, Mioara Zaharia, Lidia Arsene, Monica Tacu,

Mălina Gheorghiu, Vlad Ogrinș și Mirela Rotaru în Dosarul nr. 4.129/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată, de asemenea, lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 865D/2012, nr. 877D/2012, nr. 878D/2012, nr. 880D/2012, nr. 881D/2012 și nr. 993D/2012.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 877D/2012, nr. 878D/2012, nr. 880D/2012, nr. 881D/2012 și nr. 993D/2012 la Dosarul nr. 865D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 66/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 6.545/40/2011, și încheierile din 25 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.481/40/2011, nr. 4.827/40/2011, nr. 7.447/40/2011 și nr. 7.480/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani cu ocazia soluționării unor litigii având ca obiect drepturi bănești.

Prin Sentința civilă nr. 1.212 din 21 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 4.129/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**. Excepția a fost ridicată de Loreta Beatris Andriescu, Titina Baciu, Elena Magdalena Bârsan, Margareta Cărare, Cornelia Smărăndița Chirilă, Mirela Coman, Elena Crangă, Violeta David, Dana Cătălina Diaconu, Lica Ene, Mihaela Grosu, Maricica Iordache, Cristina Mihăilă, Elena Pălăduță, Adriana Rusu, Crisina Ștraub,

Melania Zaharia, Mioara Zaharia, Lidia Arsene, Monica Tacu, Mălina Gheorghiu, Vlad Ogrin și Mirela Rotaru în cadrul unui litigiu având ca obiect drepturi salariale ale personalului auxiliar de specialitate și contractual din justiție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textele de lege criticate încalcă grav dreptul de proprietate asupra „*bunului*” reprezentat de salariul cuvenit pentru munca prestată, fără a exista vreuna din cauzele prevăzute de art. 53 din Constituție și fără caracter temporar, deoarece art. 1 din Legea nr. 285/2010 preia *sine die* diminuarea salarială dispusă prin Legea nr. 118/2010. De aceea, diminuarea salariilor cu 25% pe o perioadă de 6 luni, dar și perpetuarea acesteia după data de 1 ianuarie 2011, când situația economică nu o mai impunea, reprezintă o ingerință ce a avut ca efect privarea acestora de „*bunul*” lor, așa încât textele de lege criticate eludează principiile care se regăsesc în art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și pe cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția europeană a drepturilor omului.

În susținerea criticii de neconstituționalitate, sunt invocate hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 septembrie 2004, 8 noiembrie 2005 și 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Kechko împotriva Ucrainei* și *Cazacu împotriva Republicii Moldova*.

De asemenea, autorii excepției apreciază că prin modul în care a fost promulgată Legea nr. 118/2010 se încalcă dispozițiile art. 147 alin. (2) din Constituție și prevederile art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților.

Astfel, arată că, deși prevederile Legii nr. 118/2010 referitoare la diminuarea salariilor ar fi trebuit aplicate până la data de 31 decembrie 2010, legea criticată își produce efectele și în prezent, întrucât calculul drepturilor salariale aferente anului 2011 are ca bază salariul brut din luna octombrie a anului 2010, legea fiind de actualitate prin preluarea dispozițiilor sale de către art. 1 din Legea nr. 285/2010.

În concluzie, autorii excepției susțin că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, în măsura în care se perpetuează reducerea ce le-a afectat indemnizația și ulterior termenului impus de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 872 și 874/2010, încalcându-se astfel dreptul de proprietate garantat de art. 44 din Constituție, dar și art. 41 care ocrotește munca și protecția socială a muncii, fiind de natură a afecta statutul profesiei lor, astfel cum este reglementat prin art. 124 și art. 125 din Constituție.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă consideră că Legea nr. 118/2010 este neconstituțională, în raport cu dispozițiile art. 147 alin. (2) din Constituție. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 975/2010, din ale cărei considerente instanța observă că Legea nr. 118/2010 nu putea să intre în vigoare la data de 3 iulie 2010, atâta timp cât a fost înregistrată în termen legal o obiecție de neconstituționalitate. Așa fiind, apreciază că prin nerespectarea termenelor și condițiilor impuse de Legea nr. 47/1992 a fost lipsită de substanță forma de control de constituționalitate a legilor înainte de promulgarea acestora, Legea nr. 118/2010 încalcând astfel atât dispozițiile art. 146 din Constituție, cât și pe cele ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16 din Legea fundamentală.

În ceea ce privește art. 1 din Legea nr. 285/2010, instanța de judecată arată că nu există motive pentru care acest text de lege să fie considerat neconstituțional, astfel încât criticile formulate sunt neîntemeiate.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege criticate nu încalcă normele constituționale invocate. În acest sens, instanța invocă deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.655/2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.655/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 1 din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010: „(1) Se reduc cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: [...]

b) drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art.1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuquantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuquantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuquantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv la solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 privind dreptul la muncă, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 125 privind statutul judecătorilor, art. 136 alin. (1)—(5) privind *Proprietatea*, art. 146 referitor la atribuțiile Curții Constituționale, art. 147 alin. (2) cu privire la deciziile Curții Constituționale și art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană.

De asemenea, consideră că reglementarea criticată încalcă și prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor

Omului și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu privire la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile legale criticate referitoare la diminuarea cuantumului salariului personalului bugetar au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, iar prevederile Legii nr. 285/2010 reglementează salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar la anul 2011.

Cu toate acestea, prevederile legale criticate continuă să își producă efectele juridice în prezentele cauze, astfel încât, potrivit jurisprudenței sale, și anume Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate.

1. În ce privește criticile de natură extrinsecă, referitoare la neconstituționalitatea procedurii de adoptare și promulgare a Legii nr. 118/2010, și anume la nerespectarea termenului prevăzut pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale asupra unei legi anterior promulgării, prin Decizia nr. 256 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 21 mai 2012, Curtea a reținut că natura juridică a acestui termen este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție.

Or, cu privire la viitoarea Lege nr. 118/2010, titularii dreptului de sesizare prevăzuți la art. 146 lit. a) din Constituție și-au exercitat acest drept.

Astfel, chiar dacă Președintele a promulgat legea criticată pentru neconstituționalitate, aceștia aveau dreptul și posibilitatea să sesizeze Curtea Constituțională în termenul de două zile prevăzut de lege cu privire la textele care au făcut obiectul reexaminării. Încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, care a fost adoptată de către Parlament cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional. Promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii.

De altfel, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, Curtea a arătat că, indiferent de forma de exercitare a controlului de constituționalitate pe cale *a priori* sau *a posteriori*, acesta se va putea realiza întotdeauna numai prin respectarea strictă a Legii nr. 47/1992, precum și a dispozițiilor regulamentelor celor două Camere ale Parlamentului de către autoritățile publice implicate, lipsirea de substanță a uneia dintre cele două forme de control constituțional fiind de neconceput într-un stat de drept, ceea ce demonstrează clar că respectarea termenului de două zile este o obligație a autorităților publice

implicate în procedura de promulgare, fiind deci o condiție exterioară legii. Nu în ultimul rând, Curtea a reținut că obiectul controlului de constituționalitate reglementat la art. 146 lit. d) din Constituție îl constituie legile și ordonanțele Guvernului, și nu decretul de promulgare sau modul în care instituțiile publice înțeleg să își exercite competențele constituționale sau legale.

2. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea constată că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare celor invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 66 din 31 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 6 aprilie 2012, Decizia nr. 250 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 23 mai 2012, sau Decizia nr. 365 din 24 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 15 mai 2012, Curtea a constatat, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă.

Realizând o examinare a compatibilității prevederilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a dispozițiilor art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25%

a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

În ceea ce privește susținerea referitoare la încălcarea dreptului de proprietate privată, Curtea a stabilit că drepturile salariale constituie un „*bun*” ce intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate, dar care nu vizează drepturile salariale viitoare, ci numai cuantumul sumelor aferente salariilor care sunt certe, lichide și exigibile. Așa fiind, Curtea a reținut că drepturile salariale neîncasate nu reprezintă creanțe certe, lichide și exigibile și, prin urmare, nu fac obiectul dreptului de proprietate, motiv pentru care nu se poate reține incidența dispozițiilor art. 44 și art. 136 din Constituție și nici a prevederilor art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens sunt și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 decembrie 2011, pronunțate în Cauza *Aleksandr Ponomarev împotriva Rusiei și Cauza Zahid Mammadov și alții împotriva Azerbaidjanului*.

În fine, cu privire la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010, Curtea a statuat că măsura criticată are un caracter temporar, aplicându-se pe parcursul anului 2011, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 124 și art. 125 din Constituție, Curtea apreciază că acestea nu au incidență în cauză, întrucât autorii excepției nu au calitatea de judecător.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 6.545/40/2011, nr. 7.481/40/2011, nr. 4.827/40/2011, nr. 7.447/40/2011 și nr. 7.480/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă, precum și de către Loreta Beatris Andriescu, Titina Baci, Elena Magdalena Bârsan, Margareta Cărare, Cornelia Smărăndița Chirilă, Mirela Coman, Elena Crangă, Violeta David, Dana Cătălina Diaconu, Lica Ene, Mihaela Grosu, Maricica Iordache, Cristina Mihăilă, Elena Pălăduță, Adriana Rusu, Crisina Ștraub, Melania Zaharia, Mioara Zaharia, Lidia Arsene, Monica Tacu, Mălina Gheorghiu, Vlad Ogrin și Mirela Rotaru în Dosarul nr. 4.129/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 794

din 27 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Romel Țurcanu în Dosarul nr. 8.106/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 705D/2012.

La apelul nominal răspunde partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 820D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, excepție ridicată de Nicolae Bordeianu în Dosarul nr. 6.083/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul părții prezente și cel al Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 820D/2012 la Dosarul nr. 705D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă, cu titlu exemplificativ, deciziile nr. 220 din 9 martie 2010, nr. 557 din 29 aprilie 2010 și nr. 1.252 din 22 septembrie 2011 ale Curții Constituționale. Precizează că actul normativ criticat elimină atribuțiile jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și nu instituie o subrogare a acestei autorități în dreptul persoanelor interesate de a se adresa liber justiției. De asemenea, arată că nu se creează premisele pentru instituirea unei răspunderi juridice în cazul persoanelor cu privire la care s-a constatat calitatea de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.106/2/2011, și prin Încheierea din 20 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 6.083/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Romel Țurcanu și Nicolae Bordeianu în cauze având ca obiect acțiuni în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a fost adoptată fără a exista o „*situație extraordinară*” și că Guvernul nu a motivat urgența decât printr-o exprimare lipsită de coerență juridică. De altfel, din examinarea preambulului ordonanței de urgență menționate nu rezultă nicidecum „*situația extraordinară*”, ci, mai degrabă, necesitatea reglementării poziției Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în sistemul altor instituții publice.

De asemenea, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a fost adoptată cu încălcarea art. 108 alin. (3) din Constituție, deoarece temeiul acestui act normativ nu este o lege specială de abilitare, ci art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală. Or, Legea fundamentală nu reprezintă o „*lege specială de abilitare*”.

În același timp, consideră că prevederile art. 11 alin. (1) din ordonanța de urgență referitoare la introducerea acțiunii în constatare încalcă dispozițiile constituționale potrivit cărora justiția se înfăptuiește „*în numele legii*” și judecătorii „*se supun numai legii*”. Ca atare, soluționând acțiunea în constatare, instanța judecătorească trebuie să pronunțe o hotărâre „*în numele legii*”, și nicidecum „*în numele ordonanței*”, legea și ordonanța fiind „*instituții juridice cu conținut, determinare și finalitate proprii*”.

Potrivit autorilor excepției, prin introducerea acțiunilor în justiție pentru constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității exercită, în realitate, o jurisdicție specifică, ceea ce încalcă dispozițiile art. 126 din Constituție.

Prin introducerea unei asemenea acțiuni în constatare, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se subrogă în dreptul altor persoane care se consideră vătămate de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime și se substituie instituției Avocatul Poporului.

În același timp, desemnarea Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ, ca unică instanță judecătorească competentă în ceea ce privește acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, este neconstituțională, de vreme ce adevărurile prevăzute la

art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență pot fi contestate de orice persoană interesată în fața instanței de contencios administrativ competente teritorial. Pe de altă parte, persoanei verificate i se îngrădește posibilitatea exercitării dreptului la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiate de domiciliul său.

În fine, autorii precizează că, prin reglementarea voit contradictorie, cuprinsă în art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, referitor la instanța competentă în soluționarea contestațiilor formulate împotriva adeverințelor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9, comparativ cu cea din art. 11 alin. (1) din ordonanța de urgență, privind instanța judecătorească competentă să soluționeze acțiunea în constatare introdusă de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, se creează o inegalitate de tratament juridic, contrară dispozițiilor art. 16 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile actului normativ criticat sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 530 din 9 aprilie 2009, nr. 815 din 19 mai 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, nr. 436 din 15 aprilie 2010 și nr. 159 din 23 februarie 2012, exprimat în sensul constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile actului normativ criticat contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 58 alin. (1) privind numirea și rolul Avocatului Poporului, art. 59 privind exercitarea atribuțiilor Avocatului Poporului, art. 108 alin. (3) privind emiterea ordonanțelor, art. 115 alin. (4) privind condițiile adoptării ordonanțelor de urgență, art. 124 alin. (1) și (3) privind înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, pe de o parte, că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constat că sintagma „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale. În aceste condiții, Curtea constată că, în cauza de față, sunt incidente dispozițiile

art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pe de altă parte, Curtea reține că celelalte prevederi criticate ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză.

Astfel, Curtea a constatat că nu poate reține critica referitoare la nesocotirea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât la momentul emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au fost îndeplinite condițiile impuse de textul constituțional invocat: existența unei situații extraordinare a cărei reglementare să nu poată fi amânată și motivarea urgenței în cuprinsul ordonanței. Aceasta este concluzia care se desprinde din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum acesta a fost redactat la data adoptării sale. Astfel, legislatorul delegat a precizat că, în urma constatării, prin Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, a neconstituționalității prevederilor Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, „*se impune adoptarea de urgență a unei noi reglementări menite să asigure atât continuarea exercitării dreptului de acces la propriul dosar, cât și a activității de deconspirare a Securității*”, consecințele nereglementării în ansamblu a acestei problematici în termenul de 45 de zile prevăzut de art. 147 alin. (1) din Constituție putând fi „*extrem de grave*”.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 108 alin. (3) din Legea fundamentală, Curtea a observat că este lipsită de incidență în cauză, în formularea acestei critici existând o confuzie între regimul adoptării ordonanțelor simple, care se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, și regimul adoptării celor de urgență, care pot fi adoptate de Guvern în virtutea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, cu respectarea condițiilor amintite mai sus. Totodată, Curtea a constatat că nu este întemeiată susținerea potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 ar fi contrară dispozițiilor art. 124 alin. (1) din Constituție, care prevăd că „*justiția se înfăptuiește în numele legii*”, „*nicidecum în numele ordonanței*”. Aceasta, deoarece noțiunea de „*lege*” este utilizată de textul constituțional în sens larg, legislatorul constituant neavând în vedere exclusiv semnificația restrânsă, de act adoptat de Parlament, ca unică autoritate legiuitoare a țării, ci referindu-se la ansamblul actelor normative ce formează dreptul intern (a se vedea, în sensul celor de mai sus, Decizia nr. 220 din 9 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 8 aprilie 2010, și Decizia nr. 1.377 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 27 ianuarie 2011).

De asemenea, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010).

Pe de altă parte, Curtea a constatat netemeinicia criticilor referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității nu reprezintă o substituție a acestuia în atribuțiile Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional.

În același timp, Curtea nu a reținut nici critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului liberului acces la justiție, ca urmare a subrogării Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în dreptul cetățeanului care se consideră vătămat prin acțiunile abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Astfel cum a statuat deja Curtea în jurisprudența sa, prevederile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt edificatoare în acest sens, conferind persoanei, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea inclusiv ale persoanei decedate ori moștenitorilor săi testamentari dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia care au contribuit cu informații la completarea dosarului și, de asemenea, de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Din cuprinsul acestor prevederi legale se desprinde concluzia potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității acționează inclusiv la cererea persoanelor îndreptățite, astfel că nu se pune problema nesocotirii dreptului acestora de liber acces la justiție (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 608 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011).

De asemenea, legitimarea procesuală a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a introduce cererea în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității izvorăște din înseși prevederile legale care reglementează activitatea de deconspirare a Securității și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității (a se vedea,

spre exemplu, Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea Constituțională a observat că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, prevederile legale criticate corespund pe deplin exigențelor constituționale invocate, inclusiv celor prevăzute de art. 126 alin. (5) referitor la interdicția înființării de instanțe extraordinare (a se vedea Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009).

Totodată, Curtea a constatat că este lipsită de orice fundament critica privind nerespectarea principiului egalității în drepturi, susținută din perspectiva stabilirii instanțelor de contencios administrativ competente teritorial să judece contestațiile formulate împotriva adevărințelor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență, de vreme ce art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 16 din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, stabilește, fără echivoc, că „Adevărințele prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 [...] pot fi contestate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de către orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.560 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2012).

De altfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabilă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în privința sintagmelor „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, excepție ridicată de Romel Țurcanu în Dosarul nr. 8.106/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Nicolae Bordeianu în Dosarul nr. 6.083/2011 al aceleiași instanțe judecătorești.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 martie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), după punctul 52 se introduce un nou punct, punctul 52¹, cu următorul cuprins:

„52¹. în calitate de unitate de achiziții publice centralizată încheie acorduri-cadru, în numele și pentru unitățile sanitare publice din rețeaua Ministerului Sănătății și rețeaua autorităților administrației publice locale, pentru achiziția centralizată la nivel național de medicamente, materiale sanitare, echipamente medicale, echipamente de protecție, servicii, combustibili și lubrifianți pentru parcul auto.”

2. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale, ministrul sănătății poate constitui organisme consultative după cum urmează: comisiile de specialitate și Comitetul național de vaccinologie.”

3. La articolul 13, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi este de 290, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

4. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

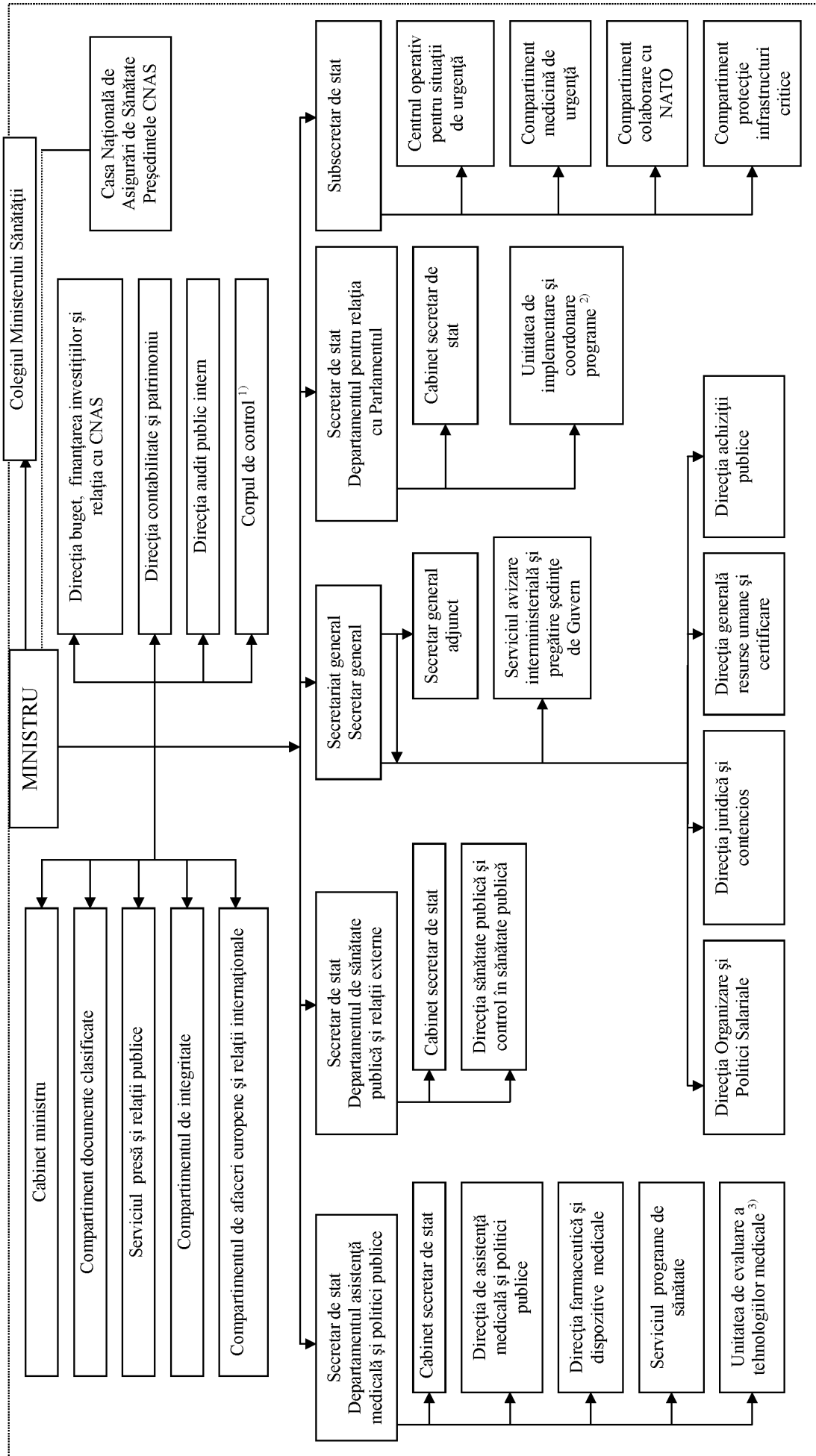
Art. II. — Încadrarea în structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 144/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se realizează în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea prevederilor legale aplicabile personalului contractual și funcționarilor publici în cazul reorganizării instituției publice.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Raed Arafat
Ministrul muncii,
familiei și protecției sociale,
Mariana Câmpeanu
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

Numărul maxim de posturi = 290,
exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului ministrului

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A MINISTERULUI SĂNĂTĂȚII

1) funcționează la nivel de direcție
2) funcționează la nivel de serviciu
3) funcționează la nivel de birou

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea Acordului petrolier de concesiune
pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX—10 Parta,
încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale
și AuDAX Resources Ltd.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX—10 Parta, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și AuDAX Resources Ltd., în calitate de concesionar, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul EX—10 PARTA, aprobat potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Președintele Agenției Naționale
pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu
p. Ministrul economiei, comerțului
și mediului de afaceri,
Gelu-Ștefan Diaconu,
secretar de stat
Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb
p. Ministrul transporturilor
și infrastructurii,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 27 noiembrie 2012.
Nr. 1.153.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

